

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 336
Marți,
31
martie
1992
5 lei

Doina de Mihai Eminescu

De la Nistru pân' la Tisa
Tot Românul plânsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin și pân' la Mare
Vin Muscalii de-a călare,
De la Mare la Hotin
Mereu calea ne-o atin;
Din Boian la Vatra Dornii
Au umplut omida cornii
Și streinul te tot paște
De nu te mai poți cunoaște:
Sus la munte, jos pe vale,
Și-au făcut dușmanii cale,
Din Sătmar pân' în Săcele
Numai vaduri ca acele
Vai de biet Român săracul,
Îndărât tot dă ca racul,
Nici îi merge, nici se'ndeamnă,
Nici îi este toamna toamnă,
Nici e vară vara lui
Și-i străin în țara lui.
De la Turnu'n Dorohoi
Curg dușmanii în puhoiu
Și s'așează pe la noi;
Și cum vin cu drum de fier,
Toate cântecele pier,
Sboară pasările toate
De neagra străinătate;
Numai umbra spinului
La ușa creștinului.

Își desbracă țara sânul,
Codrul — frate cu Românul —
De săcure se tot pleacă
Și isovoare îi seacă —
Sărac în țară săracă!
Cine-au îndrăgît străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca-i-ar casa pustia
Și neamul nemernicia!
Ștefane, Măria Ta,
Tu la Putna nu mai sta.
Las' Arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija Sfinților
În sama părinților,
Clopotele să le tragă
Ziua'ntreagă, noaptea'ntreagă
Doar s'a'ndura Dumnzeu
Ca să-ți mântui neamul tău!
Tu te'nalță din mormânt
Să te-aud din corn sunând
Și Moldova adunând.
De-i suna din corn odată
Ai s'aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori
Îți vin codrii'n ajutor,
De-i suna a treia oară
Toți dușmanii or să piară,
Din hotară în hotară —
Îndrăgi-i-ar ciorile
Și spânzurătorile!

CUGETUL ZILEI

Cum să-ți întind mîna cînd mi-ai
bătut-o în cuie?!

GRIGORE VIERU

Situație încordată în Basarabia

Simbătă, 28 martie 1992, președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur, a impus, ca urmare a conflictelor sîngeroase de pe malul stîng al Nistrului, starea de necesitate. Pînă marți, 31 martie a.e., toți cei ce depun armele se vor bucura de grațiere necondiționată, cei care nu se supun acestui avertisment urmînd a suferi rigorile legii. Ca urmare a acestei situații, liderul separatistilor transnistreni, Igor Smirnov, a declarat că impunerea stării de necesitate echivalează cu o declarație de război. Separatiștii au făcut cunoscut că au minat podurile de peste Nistru, precum și o centrală hidroelectrică ce alimentează și Odesa, fiind gata să le arunce în aer deoarece — declară ei — se tem de o intervenție militară (s-a pronunțat chiar cuvîntul invazie)

moldovenească. În anumite cercuri de la Moscova se vehiculează chiar ideea unei intervenții armate a României.

Iată, așadar, cum o situație creată de absurditatea unui pact fascisto-comunist parțial defunct devine tragică și crează victime la o jumătate de veac de la semnarea lui. Așa-numita amenințare moldovenească este de-a dreptul ridicolă, de vreme ce Republica Moldova nu dispune de armată, ci doar de o forță de poliție slab înarmată, cu arme ușoare, în timp ce separatiștii transnistreni posedă chiar și blindate. Singura prezență militară consistentă și efectivă este Armata a 14-a a fostei URSS, care pretinde că unitățile i-au fost a-

(continuare în pag. a III-a)
Marius GHEORGHIU

Noutăți cunoscute

Orice luare de cuvînt conține frumoasa introducere, ȘTIM CU TOTII... care ne asigură că vorbitorul va spune banalități și că putem să ne concentrăm discret asupra rebusului început în ședința anterioară. Urmează inevitabilul „ÎN ETAPA ACTUALĂ”, ceea ce se dorește a fi o aducere la zi a tuturor ascultătorilor aflați în pericol de a trăi din amintiri sau de a se lăsa pradă anticipațiilor, după care, negreșit, trebuie să auzim „PROBLEMELE CU CARE NE CONFRUNTĂM...”. Aici, vorbitorul trage mult aer în piept și începe să înșire o sumedenie de neajunsuri cu care ne-am bătut capul de cînd lumea și care au trecut dezin-

volt peste numeroase termene de rezolvare. Aceasta este coloana vertebrală a ședinței. Ea acoperă mai bine de jumătate din durata întrunirii, care se va sfîrși prin „NOMINALIZAREA FACTORILOR RESPONSABILI” de acțiuni viitoare, angajamente etc. Finalul poate fi asezonat uneori cu vagi accente autoeritice, din care reiese că și vorbitorul are partea lui de vină și anume aceea de a nu-i fi rupt gîtul la timp tovarășului cutare, principalul vinovat. O tempora, ar exclama prietenul meu fără de partid, parafrazînd un latin oarecare; aceasta era

(continuare în pag. a III-a)
Mihai BRATU

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Olimpiada Națională de Fizică

Ieri, 30 martie a.e. la ora 17, la Casa de Cultură a Sindicatelor a avut loc deschiderea festivă a Olimpiadei de fizică, faza națională. Participă peste 700 de elevi din clasele a VII-a pînă la a XII-a, din toate județele țării, însoțiți de profesorii lor. Sibiu a fost ales ca loc de desfășurare a acestui concurs datorită rezultatelor de excepție obținute în acest domeniu în ultimii ani de elevii de aici, care s-au situat pe locuri fruntașe la Olimpiadele Internaționale din ultimii ani. Olimpiada se va desfășura pe parcursul a șase zile, cuprinzînd atât probe teoretice, cît și probe experimentale. Participanții se vor putea relaxa în cadrul discotecilor special organizate pentru ei și vor avea ocazia să viziteze obiectivele culturale și istorice ale orașului nostru. Să mai menționăm faptul că Sindicatul Învățămîntului Preuniversitar din Sibiu a contribuit la fondul de organizare cu suma de 15 000 lei. Le dorim succes participanților.

(M.G.)

Negocieri

Conform protocolului încheiat în 9 martie a.e., cu ocazia semnării Contractului Colectiv de Muncă la nivel de ramură din data de 25 martie, au început negocierile dintre Sindicatul Învățămîntului Preuniversitar Județean Sibiu și Inspectoratul Școlar Județean și Inspectoratul Teritorial pentru Handicapați în vederea încheierii Contractului Colectiv de Muncă la nivel județean. Acesta e ultimul contract colectiv, urmînd ca într-un termen, ce se va stabili în protocolul final, să se încheie la nivelul unităților școlare contracte individuale.

Este de notat faptul că din acest punct de vedere județul Sibiu este singurul județ care se află în faza finală a negocierilor (mai avînd de discutat doar 20 de articole din totalul de 85).

Pînă în prezent negocierile decurg într-o atmosferă normală, neexistînd divergențe peste care să nu se poată trece.

M.G.

Festivalul Internațional de Jazz „Sibiu '92” (reportaje în pag a II-a)



Foto: Petre DUMBRĂVEANU

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE JAZZ «SIBIU, 1992»

„THE SHOW MUST GO ON...” (V)

— SCURT ISTORIC —

Ediția din 1991. Ultimul festival al cărui director a fost Nae Ionescu. Din nou 5 gale în care au concertat 27 de formații dintre care 6 străine. Deși galele sînt excelente, rămîne inexplicabil entuziasmul publicului în scădere. Încep problemele financiare. Se resimte lipsa unor prevederi legale în privința sponsorizării.

În concurs, 6 formații.

Formidabil — Andrei Colompar în duo cu Dundi Brașoveanu. Harry Tavitian „divorțeză” de Cornel Stroe și cîntă împreună cu un impresionant saxofonist rus, Anatoli Vapirov. Cornel Stroe își alege o altă formulă, cu suflători și țambal. Bela Kamocsa cîntă blues. Formații din Chișinău și Olanda.

Se lansează discul „FRESH SOUND” al „Vocal Jazz Quartet”-ului. Formația „Academic” cîștigă concursul debutanților.

Culminantele acestei ediții: „Zaviot” (Israel), Barbara Dennerlein (Germania) și Louis Sclavis (Franța).

Cu acestea, închei încercarea mea de evocare a celor aproape 20 de ani de Festival Internațional de Jazz la Sibiu. Îmi cer scuze pentru eventualele omisiuni — în pofida neuronilor ce i-am consumat pentru a-mi „răscolii” memoria. Pe scena Festivalului s-au perindat sute de muzicieni și zeci de formații. Valoarea lor, ca în orice istorie, este relevată de scurgerea timpului. Adevăratele valori s-au permanentizat.

Ediția din acest an a Festivalului Internațional de Jazz din Sibiu a fost dedicată memoriei lui Nae Ionescu, plecat dintre noi în august 1991. E dureros, e greu, e trist fără Nae. Însă, precum zice un cîntec al formației „QUEEN” — care și ea a rămas fără cel mai valoros membru al ei, Fredy Mercury — „THE SHOW MUST GO ON...”.

Gabriel ALBRECHT,

președintele Clubului de Jazz
„NAE IONESCU”

Sărbătoarea Jazzului românesc — 27—30 MARTIE—



Gondi, Anca Parghel și Harry Tavitian — se poate spune, că Festivalul a reunit (cam) tot ce are mai bun jazzul românesc la ora actuală. Au stîrnit entuziasmul asistenței septetul „Dixieland” din Cluj, condus de Mihai Porcișanu, Trio-ul Marius Popp („Perpetuum Nobile”, cum i-a spus „Moșu”), quartetul lui Johnny Răducanu, acest „vrăjitor” al jazzului, dar mai ales, „The Romanian All Stars” (Mircea Tiberian — pian, Garbis Deceian — sax, Dan Ionescu — chitară, Ionuț Baranga — bas și invitatul lor, bateristul austriac Joe Bandish).

„Străinii” au fost grozavi și, treptat, se atenua înstrăinarea, deveneau „de-ai noștri”, ai Festivalului — „muzicieni fără frontiere”, zicem noi, și nu e pic de exagerare în atare afirmație. Și începem remarcarea lor cu un... român de-al nostru, plecat în Vest acu' vreo 20 de ani, Eugen Ciceu. Un pianist remarcabil, fin tehnician, cult și, ceea ce-i mai important, show-man. Trece cu dezinvoltură de la muzica clasică la swing, apoi la parafraze ale unor compoziții de muzică mai... lejeră, totul împănă cu umor de cea mai bună calitate. Un alt solist, chitaristul Joe Sachse, un „demon”, a dat un recital cum eu unul n-am mai auzit de la acela susținut de bateristul Günther Sommer, acum cîțiva ani, în sala Teatrului de Stat din Sibiu.

Johnny Răducanu spunea că „jazzul nu mai este demult o exclusivitate americană”. Ei bine, „The String Trio of New York”, a dovedit că un festival în care cîntă și cîțiva americani, devine dintr-o dată mai altcumva, mai adevărat, mai firesc. Iar cei trei americani ne-au reamintit că, totuși, prima dată s-a cîntat jazz pe pămîntul care, anul acesta, sărbătorește 500 de ani de cînd a fost (re)descoperit de Columb.

Rusul Anatoli Babii — un lup singuratic — a dat un recital solo, susținînd la contrabas și piccolo-bas o lungă „conversație cu sine”.

Trio-ul „LEAN-FRANCOIS” (Jenny-Clark — bas, Francois

Jeanneau — sax, Tony Roberson — baterie) a fost cea mai bună formație a Festivalului. Un trio ce reunește vedete ale jazzului european, fiecare component avînd un palmares impresionant. Evoluînd împreună, rezultanta, ca în atîtea alte cazuri celebre, e încă și mai valoroasă decît suma elementelor componente.

Festivalul s-a încheiat luni dimineața, cînd între orele 1,30 și 5,00 au cîntat trei trupe excelente: „The Three Wews” (Italia), trio-ul Berkeș Balas — Toth Zvonimir — Kyle Gregory (ungur, sîrb, american) și formația lui Arne Domnerus (Suedia).

Multe ar mai fi de spus. Și chiar vom reveni cu alte amănunte. Înainte de a încheia, mai țîn să adaug că, sufletește, Nae Ionescu a fost alături de noi — muzicieni, organizatori sau spectatori — de-a lungul întregului Festival. În holul de la intrarea în Casa de Cultură, un portret mare al celui dispărut ne veghea cu blîndețe și duioșie. Parcă ar fi spus: „THE SHOW MUST GO ON!” (Spectacolul trebuie să continue). De altfel, aceasta a fost deviza Festivalului. Iar spectacolul a continuat cu succes.

T.O.-fan

Saci de dormit pentru...muzică

Cu o zi înainte de deschiderea ediției din acest an a Festivalului Internațional de Jazz de la Sibiu se vînduseră destul de puține bilete, lucru care pune sub semnul întrebării reușita acestuia. În ziua de vîneri, însă, în fața sălii de spectacol au început să se adune din ce în ce mai mulți oameni, mai ales tineri. La aproximativ o oră de la începutul primului concert toate locurile erau ocupate, foaierele erau pline, cei ce nu mai aveau locuri în sală trebuind să se limiteze la a privi monitoarele instalate de televiziune pe holuri.

Din rîndul publicului nu a lipsit desigur nici categoria de snobi, care doresc mai degrabă să-și afișeze noile toalete decît să guste muzica, dar nici tinerii elevi, studenții sau chiar șomerii care și-au rupt de la gură — cum se spune — banii necesari procurării unui bilet. Cei din această ultimă categorie, sosiți din toată țara — în special din marile centre universitare, ca Timișoara, București, Cluj, Iași, Brașov — erau echipați cu ranițe și saci de dormit, pregătiți să supraviețuiască în orice condiții meteorologice, doar pentru a fi prezenți la Sibiu în zilele festivalului. Nu toți însă și-au putut permite luxul unui bilet, care costa 1500 lei pentru întregul festival, astfel încît au așteptat ore în șir pe la ușile sălii în speranța că vor putea pătrunde cumva. Desigur, dacă fanii de la intrarea în sală ar fi fost în interiorul ei, atmosfera ar fi fost în mod sigur mult mai caldă și neconvențională, dar oricum, acești fani, care în mare parte au dormit sub cerul liber, nu au sosit degeaba la Sibiu, pentru că atît sîmbătă cît și duminică, în Piața Mare a orașului s-au ținut concerte gratuite. S-a năs-

cut și o mică piață de discuri și alte materiale de jazz, prielaj pentru toți cei interesați de a-și extinde colecțiile sau doar de a-și îmbunătăți cunoștințele. Oricum, atmosfera orașului s-a schimbat pentru cîteva zile. Aproape în fiecare parc sau colț mai liniștit se putea întîlni cîte un grup de tineri strînși în jurul unui instrumentist (de obicei ghitarist) cîntînd sau ascultînd muzică.

În ce privește festivalul propriu-zis, acesta este un adevărat regal jazzistic, căruia doar cei pasionați îi pot face față. Început la orele 6 după-amiază concertul a ținut pînă la răsăritul soarelui cu jam session-uri ale muzicienilor participanți. Organizarea festivalului a fost, în general, bună în ciuda faptului că personalul din echipele de ordine nu purta ecusoane și refuza să se prezinte — dar, totuși, se purta destul de cuvințios — chiar dacă unii dintre reprezentanții acreditați ai presei s-au bucurat de dreptul de a sta în picioare de-a lungul întregii manifestări.

Important este însă faptul că, după prezența slabă a publicului la ediția din 1991, existența festivalului însăși era pusă sub semnul întrebării, dar acest examen a fost trecut cu bine, a 22-a ediție convingîndu-ne, prin sălile arhitecturale, că festivalul nu va muri. Și poate în anii care urmează se vor găsi suficienți sponsori, dar mai ales o modalitate care să permită și tinerilor ce au un buget atît de limitat să aibă anumite înlesniri în a-și procura bilete. Pînă atunci însă Festivalul Internațional de Jazz, ediția a 22-a, continuă să întrețină o infuzie de prospețime și tinerețe în bătrînul burg al Sibiului.

Marius GHEORGHIU

Foto: Petre DUMBRAVEANU



„Superlativele“ săptămînii trecute

„Să ne despărțim cu fruntea sus“

■ A doua Convenție Națională a F.S.N. a debutat cu propunerea d-lui Ionel Roman, vicepreședintele Adunării Deputaților, de schimbare a ordinii de zi, prin amendamentul cu privire la discutarea candidaturii lui Ion Iliescu la președinție. „Liderul național“ nu a fost de acord și sala, — în cea mai mare parte pro-Roman —, l-a susținut. ■ Raportul Roman a prezentat „multă demagogie lirico-patriotică“, „care a dus, ca de obicei, la identificarea F.S.N. cu țara și poporul“. Fostul prim-ministru a condamnat în egală măsură „tancurile sovietice“ și partidele istorice. E mai mult decât clar divorțul Roman-Iliescu: „Atunci cînd nu mai e loc de alăturare, să ne despărțim cu fruntea sus“, a spus domnul Petre Roman.

■ România va mai aștepta încă două decenii, (afirmă ziarul „Le Figaro“), pentru a fi primită în Comunitatea Europeană. Prima extindere a C.E. se așteaptă în 1995, cînd vor fi „incorporate“ Austria, Suedia și Finlanda. În jurul anului 2000 vor fi primite țările din Europa Centrală — Ungaria, Cehoslovacia și Polonia. Și, în secolul viitor, dacă vor fi depășite „obstacolele“ politice, ar putea fi examinate cererile Bulgariei și României.

■ Silviu Brucan și Gelu Voican Voiculescu „se știu perfect, încă din 1988, cînd colaborau în umbră“. Ar fi interesant de urmărit continuarea acestei colaborări, cu Gelu Voican Voiculescu debarcat

peste Mediterană. ■ Și tot G.V. Voiculescu, care afirmă: „Dl. Petre Roman a fost propus prin-ministru „ca lider incontestabil al revoluției“ (?). ■ Iar un francez, (Robert Laffont), a publicat o carte în care scrie că dl. Roman „a declanșat, în fruntea unui grup de studenți, evenimentele de la 21 decembrie 1989 din București“... Oare dl. Roman și-a plătit publicitatea sau franșuzul tocmai scăpase din emisiunile lui Emanuel Valeriu — a lea cu psihopații!

■ Socialiștii francezi sînt în derută. Ei își completează listele electorale cu „personalități charismatice“, precum Bernard Tapie sau Enrico Macias. Va fi minunat cînd vom importa și această metodă de subminare a electoratului.

■ Fraza săptămînii îi aparține lui Marian Munteanu, care spune într-un interviu: „Calitatea de român este incompatibilă cu comunismul“.

■ Dl. Adrian Sirbu a fost trimis, de fostul guvern, în S.U.A., „pentru a organiza, la fața locului, un lobby pentru România“. În acest scop s-au cheltuit aproximativ 400 000 de dolari fără nici un rezultat, dacă nu luăm în considerare semi-turneul politic organizat pentru dl. Petre Roman. Urmează oare sancțiunile Parlamentului?

■ În altă ordine de idei, în România economia de piață se dezvoltă necentenit: în prag de Paști, un plic cu vopsea costă 26 de lei...

Andrei ILENI

Noutăți cunoscute

(urmărire din pag. 1)

perioada romantică a ședinței comuniste.

Cine a urmărit însă ședințele mai recente ale Frontului zis al salvării naționale, a putut să observe cu ușurință cum se topesc zăpezile de altă dată. Romanticii se vor fi simțit brușcați la vederea adevărului gol gol, agitat sub forma ciolanului cu două capete, iar pudorarea sfioaselor frontiste a avut de suportat tăișul expresiilor de cartier, strecurate în intervențiile mai cu năduf din staturi.

Ședința din 28 martie a avut ca punct forte alegerile secrete, care trebuiau să hotărască motiunea cea mai bună dintre cele trei existente. Frațiunea iliesciană a încercat o mane-

vră subtilă care urmărea să împingă în față un singur candidat — pe dl. Enache — din partea a două grupări, reprezentînd două motiuni, manevră sesizată prompt de flerul politic innăscut al domnului Roman și îmbunătățit grație experienței din alegerile din februarie. Numărătoarea voturilor a dat câștig de cauză liderului național. Aceasta avea să fie o victorie de etapă, pentru că disputa este departe de a fi încheiată. Ne putem aștepta însă ca în viitor dl. Roman să fie alesul Frontului pentru onoarea de a candida la președinția țării dacă, bineînțeles, domnia sa va rîvni la aceasta. Dl. Ion Iliescu ar putea candida și dumnealui, dar ca particular, evident cu șanse reduse. Într-o asemenea împre-

jurare ne așteptăm să ne facă cunoscut că nu mai vrea Cotroceni, ceea ce ar îndulci substanțial perspectivele țării. O astfel de hotărîre ar fi foarte ușor de explicat. Mai greu se motivează însă toată teatralitatea și tot timpul irosit pentru susținerea unei candidaturi care nici măcar n-a fost depusă. Că incertitudinea a fost marea slăbiciune a domnului Iliescu știe oricine. Se știe, de asemenea, că în viziunea dînsului, tergiversarea este o virtute politică. Realitatea însă ne-a arătat că răspunsul cel mai tîrziu nu este neapărat și cel mai bun, cu toate că timpul de gîndire este mai lung. Observatorii de pe margine ar putea să treacă cu vederea unele dintre stîngăciile fostului prim-ministru și să le pună pe seama amatorismului său de pomină, sesizat din vreme de ochiul exersat al domnului Alexandru Bîrlădeanu, dar aceleași stîngăcii capătă dimensiuni de gafă dacă aparțin unui încercat activist de partid cum este președintele ales al României. Așadar, ușor avantaj de partea liderului rămas. Sub aceste auspicii s-au reluat dezbaterile din 29 martie, care trebuiau să clarifice definitiv poziția Frontului față de eventuala candidatură a domnului Iliescu. Atitudinea Frontului, făcută publică prin gura domnului Stoica, are doar caracter permițiv, evidențînd că Frontul nu are nimic împotriva ca dl. Iliescu să candideze, dar nici nu pomeneste de vreun eventual sprijin. Întrebarea este: ce se va alege din Frontul însuși, pentru că mulți tovarăși au părăsit sala de ședințe, lipsindu-se de plăcerea de a-l auzi pe liderul rămas spunînd răsplată că țara are nevoie de stabilitate, că programul dumnealui conține, iarăși, soluții, că obiectivele etapei actuale sînt libertatea economică și un nou echilibru social ca...?

Un program frumos ca o poveste. Nu știu de ce mi se pare cunoscut de undeva.

Situație încordată în Basarabia

(urmărire din pag. 1)

tacate și depozitele de armament jefuite. Din declarațiile lor rezultă că fosta Armată Roșie a devenit atât de timidă încît mai oricine poate să devină posesorul unei arme sau al unui vehicul blindat fără prea mari riscuri.

Cu tristețe trebuie să constatăm că o anumită contribuție la escaladarea acestei stări de lucruri a avut și politica ezitantă, dacă nu chiar ambiguă, a României, care prin președintele Iliescu a semnat, în 1990, un tratat cu URSS. Mizînd pe cartea Gorbaciov, Iliescu a pierdut, deoarece la scurt timp după aceea din fosta URSS a luat naștere o Confederație de state lipsită de drapel și imn național, dar posesoare a unei armate parțial scăpată de sub controlul central, dispusă a se pune la dispoziția celui ce plătește mai mult.

Păstrarea unui focar de tensiune în zona transnistreană convine Moscovei, care astfel își poate asuma rolul de jandarm pacifcător, dar nu convine Kievului, care a intensificat relațiile cu Comunitatea Europeană, avînd mari șanse de a se integra ei și de a ieși de sub tutela Kremlinului.

Dilema în care se află Iliescu — cel încrezător în valorile comunismului — apare cu atît mai evidentă cu cît și Ucraina și Moldova sînt hotărîte să stingă acest conflict. Convorbirile cvadruparte ce vor începe în cursul acestei săptămîni la Chișinău, între Federația Rusă, Ucraina, Moldova și România ar putea să conducă dacă nu la o aplanare a conflictului, cel puțin la o blocare a lui. Avînd în vedere că toate cele patru state implicate în discuții sînt membre ale O.N.U., nu trebuie exclusă nici posibilitatea intervenției unei forțe de pace din partea acestui organism.

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

TUNDRA

Dacă taigaua este o uriașă pădure, tundra este un cîmp întins, pe care cresc arbuști pitici. Cei mai mari arbuști sînt de înălțimea omului. Majoritatea însă sînt pînă la jumătatea înălțimii omului. Cîmpul este acoperit cu zăpadă, sub care renii descoperă cu copitele lor mușchii cu care se hrănesc. Riurile tundrei sînt pline de pești. Peștii tundrei însă sînt mai mult oase și piele. N-au grăsimi. Păsările sînt mici și enorme de multe. O mare parte dintre ele sînt migratoare. Zboară în tinuturile sudice. Animalul cel mai răspîndit în tundra este renul. Se aseamănă cu cerbul și căprioara noastră. Eschimoșii îi domesticesc și îi folosesc la sănii. Ei nu merg pe pîrtii, ci pe zăpadă neumblată. Sînt turme de reni, pe care eschimoșii le cresc și le păzesc ca pe oi. Carnea renului seamănă cu cea a căprioarei noastre, numai că este mult mai slabă. Șoriciei, care se înmulțesc în jurul depozitelor de cereale, nu suportă căldura. Aduși la căldură, ei mor. Tundra oferă o sumedenie de curiozități. Toate viețuitoarele au corpul acoperit cu păr sau pene de culoare gri deschis, ce bate în alb. Clima iernii își spune cuvîntul.

Eschimoșii sînt buni vînători și pescari, ei sînt obișnuiți să trăiască în camere nefcälzite. Își încălzesc corpurile cu blănuri de reni, lupi, urși, vulpi etc., dar nu cu căldura sobei. Psihologia lor este foarte originală. N-au încredere în neeschimoși...

VODCA

Fără vodcă rusul este mort. De aceea deținuții plăteau șperțuri extraordinare pentru a face rost de vodcă sau spirit de 90 grade.

Eu care lucram la suprafață, deoarece anghina pectorală nu-mi permitea să cobor în mină, am avut ocazia să văd foarte multe scene, care caracterizează firea rusului. Într-una din zile am fost scoși să curățim zăpada de pe calea ferată. Cei ce lucrau permanent în această brigadă, aveau legături cu soldații de pază care le procurau vodcă. Litrul de vodcă costa 50 ruble. Îi dădeau soldatului 100 ruble, cumpăra două sticle de vodcă: una o aducea plătitorului iar alta o oprea soldatul. Am fost

— 58 —

martor la un scandal enorm. Un soldat a adus 4 sticle de vodcă unui deținut. Peste jumătate de oră a venit comandantul pazei în anchetă. Primise un denunț. Denunțatorul indică ofițerului persoana care primise vodca. Imediat după primire el a împărțit-o celor care o comandaseră. Cînd au văzut vodca nu au avut răbdare să aștepte mîncarea și au destupat sticlele și au început să bea. Pînă a venit ofițerul, ei au reușit să golească sticlele. Ofițerul întrebă pe cel indicat: „Cine ți-a adus vodcă?“. Fără nici o ezitare îl arătă pe denunțator, declarînd categoric: „Acesta mi-a adus-o“. „Nu se poate fiindcă el m-a anunțat“. „Știi, dacă v-a anunțat el, a făcut-o ca răzbunare. El pretindea să-i dăm cite 150 ruble pentru o sticlă de vodcă. Noi am renunțat. Nu i-am dat cite 150 ruble, ci numai cite 100 ruble. Pentru 50 de ruble el vrea să se răzbune. Să știi că el ne-a mai adus și altădată. Atunci i-am dat cit a cerut. Acum însă nu i-am mai dat cit pretindea el. Acesta este adevărul“. Toți deținuții care erau cu lopețile în mină au strigat în cor: „Așa este! Ne speculează în mod barbar. Nu-i prima dată cînd încearcă să ne jupoaie“.

Cînd a auzit declarația întregii brigăzi, ofițerul a plecat cu denunțatorul, pe care l-a pedepsit cu 10 zile de carceră.

Soldatul care adusesse vodca jubila.

A doua zi ne-a povestit soldatul tot scandalul ce s-a petrecut la cazarmă. Denunțatorul a rămas pedepsit.

— „Să știi — zise cel ce primise vodcă — că noi nu vom vinde niciodată pe cel care ne face un bine. Noi știm să fim oameni. Majoritatea sîntem aici din cauza unor canale de tunători ca și javra care a vrut să-ți facă rău ție“.

INGROPAREA MORTILOR

Din cauza gerului și a condițiilor inumane în care se lucra și se surcea viața, moartea se cerea destui dezmoșteniți ai soartei. Muereau de foame, de frig, se îmbolnăveau și nu erau tratați, deoarece lagărele nu dispuneau de medicamente. În majoritatea lagărelor șefii serviciilor medicale nu erau medici, ci asistenți medicali. Toți erau încadrați în unitățile NKVD, și aveau inimile împietrite. Nu știau ce-i mila. Doctorii deținuți, cînd propuneau pe cineva ca să fie scutit de lucru sau să fie internat în spital, dădeau lista șefului, care avea un procent anumit pentru eliberări, tratări sau internări în spital și aproba pe cine vroia el. La definitivarea listei era consultat

— 59 —

și ofițerul politic, care dacă nu-l avea la inimă pe cel în cauză nu-l ajuta. Și așa mureau mulți cu zile. Morții erau adunați în stive și ținuți mai multe zile pînă se făcea o grămadă mai mare de cadavre. Erau încărcăți pe sanii și duși la groapa comună, săpată încă din cursul verii. Erau aruncați ca bolovanii în groapă și iarna se arunca zăpadă peste ei. Vara erau acoperiți cu pămînt.

Eu, care eram clasat invalid, aranjam să merg cu brigada de înmormîntare, mă duceam cu lopata în spinare și acolo mă făceam că arunc și eu zăpadă peste cadavre. În fond eu îi probodeam pe morți. Învătasem slujba înmormîntării pe de rost, din molifelnicul adus mie de inginerul Culicovschi de la preotul Plămădeală din Călărași.

Legam fiecărui decedat, la gît, o eprubetă de sticlă în care introduceam toate datele mortului. Speram că vor fi identificați și familiile îi vor putea ridica.

Pînă la moartea lui Stalin erau aruncați în gropi cite 50—100 cadavre. După moartea dictatorului, se rînduise ca fiecărui mort să i se pună un stîlp la cap pe care să se treacă numărul din registrul stării civile. Tot de la această dată s-a rînduit ca morții să fie îmbrăcați în cămăși de pînză și apoi să fie puși în sicrie. S-a interzis îngroparea lor goi. Unii dintre soldații care conduceau procesiunea îngropării, ajunseseră să mă cunoască și să nu-mi mai ceară să arunc zăpadă sau pămînt în groapă, ci mă lăsau să slujesc. „Operația“ se făcea în secret. Soldatul care urmărea procesiunea, nu divulga și nu discuta cu ceilalți tovarăși. Printre soldații care ne însoțeau se nimereau și fii de țărani, credincioși. Aceștia aveau față de noi o atitudine umană.

Prin anul 1952 a început să se admită deținuților ce lucrau și câștigau bani să trimită bani familiilor. Erau în lagăre părinți, ai căror copii trăiau acasă în mizerie. Ei renunțau la o bucată de pîine în plus și trimiteau copiii bani prin poștă. Alții însă își căutau de sănătatea lor. Ei judecau astfel: a răbda de foame și a trimite bani, înseamnă că faci propagandă favorabilă administrației, demonstrînd prin aceasta că în lagăre se trăiește bine. Cei ce dispuneau de bani erau: bucătarii, distribuitorii de alimente și de efecte, planificatorii, brigadierii — într-un cuvînt, favorizații conducerei lagărelor.

La mina 29 era un frizer ungar pe nume Barta. Era din Uzgorod, capitala Ucrainei subcarpatice. (va urma)

— 60 —

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

VINZARI-CUMPARARI

• Vind VW Bus, inscris in circulatie (1981). Transport marfa si persoane. Telefon 42 09 38. (MP)

• Vind Dacia 1100 cu motor 1300. Str. Gradinarilor nr. 10, familia Tibu. (535)

• Vind antena parabolica noua, fara oglinda (140 000 lei). Telefon 41 46 30, orele 19-21. (P.G.)

• Vind apartament pe valuta. Str. Semaforului, bl. 14/53. Telefon 44 11 73. (537)

• Cumpar far dreapta fata Renault 18. Telefon 41 81 08, orele 8-14. (P.G.)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

• Schimb casa I.L.B., compusa din 3 camere si bucatarie + gradina, cu casa I.L.B. 2 camere si bucatarie. Telefon 44 72 65. (540)

• Schimb apartament confort II cu apartament I.L.B., central. Cristea Ana, str. Artileristilor, bl. 3, ap. 36. (538)

DIVERSE

„BRAVO S.A.” organizeaza excursii la ISTANBUL in 1, 8, 15, 21, 29 aprilie 1992.

— CHINA — BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA — BANGKOK, in aprilie, mai, iunie 1992. Telefon 42 77 02; 43 42 54. (502)

SCOALA DE ȘOFERI AMATORI

Primum inscrieri pentru seria din 6 aprilie 1992.

Practicam cel mai mic tarif. In acesta este inclusa si taxa de examinare cu Politiia.

Plata este in rate. Efectuari curs complet (teorie si conducere).

Telefon 92/42 46 00, zilnic, orele 7-16, iar sâmbata între 9-12.

Sibiu, str. Rahovei, bl. 26, ap. 3. (zona Piața Rahovei). (534)

S.C. „BRINDUȘA” vinde pe bază de comandă:

— frigider, congelatoare (toate mărimile); TV color; mașină de spălat automat; aragaze (sigilate, garanție 2 ani).

Informații telefon 44 33 95. (503)

SCOALA DE ȘOFERI „A E L D O”

Face inscrieri pentru seria lunii aprilie, la sediul din str. Oituz nr. 31, de luni pînă vineri, între orele 11-17.

Se asigură: Instruire practică; legislație rutieră; mecanică; prim-ajutor;

PREȚUL ȘCOLII ÎN AVANTAJUL DUMNEAVOASTRĂ!

Relații suplimentare la telefon 42 54 33. (461)

• Curs de contabilitate și limba germană (incepători), organizează S.C. CETATE SIBIU începînd cu 15 aprilie 1992. Inscriserile se fac zilnic în str. Parcul Tineretului 4 (îngă fosta Maternitate — Teatrul de vară). Tel. 43 65 19. (360)

ANUNȚ IMPORTANT

In vederea realizării unor lucrări de racordare la Aducțiunea 600 mm Gura Rîului în zona MHC-sat, se va opri furnizarea apei în ziua de marți, 31 martie 1992 în intervalul orar 13-21 în zonele Calea Poplăcii, Strand, Țiglar, Terezian, Lazaret — Gușterița Piața Cibin, Gară, Ștefan cel Mare (după viaduct) cu posibile scăderi de presiune și dereglări peste ora deschiderii apei la nivelul întregului municipiu.

Rugăm populația, agenții economici și instituțiile să-și creeze rezerve limitate de apă pentru a nu produce perturbări înainte și după intervalul anunțat mai sus. — 137 —

Societatea Comercială „EUROCONF” S. A. SIBIU

B-dul Victoriei nr. 42,

VINDE prin licitație utilaje specifice industriei confecțiilor. Licitația va avea loc la sediul unității pe data de 14 aprilie 1992, ora 10.

Participanții la licitație vor trebui să facă dovada că dispun de mijloacele bănești necesare achitării utilajelor licitate. Taxa de participare la licitație este de 200 lei și se achită la caseria unității, pînă la 13 aprilie 1992.

Relații suplimentare la sediul societății sau la telefon 41 30 52, interior 228. — 143 —

Favorit - Transilvania S. R. L.

Sibiu, str. Călugăreni nr. 22,

• Transportă persoane în Germania cu autocarul, prin Ceho-Slovia, prețul 11 000 lei.

• Efectuează transporturi interne și internaționale de mărfuri, cu autocamioane 5-20 tone.

Telefon 924/4 88 26; 2 46 44. — 99 —

ROMSILVA R. A. — FILIALA TERITORIALA SIBIU

face apel la toți cetățenii județului, în special la tineret, de a contribui la ocrotirea și paza „aurului verde”, în cadrul acțiunii „Luna pădurii”, ce se desfășoară în perioada 15 martie — 15 aprilie, prin participarea la unele lucrări de îngrijire și cultura pădurilor, împăduriri, precum și prin respectarea unor norme de prevenire și stingere a incendiilor de pădure, ca:

— accesul turiștilor în pădure se va face numai pe traseele marcate, drumurile forestiere fiind închise circulației publice;

— fumatul și focul în pădure este interzis;

— arderea ierburilor uscate și a resturilor lemnoase de pe terenurile învecinate cu pădurea este interzisă la o distanță mai mică de 300 metri de liziera pădurii;

— agenții economici, precum și celelalte unități ce își desfășoară activitatea în interiorul fondului forestier sau în imediata apropiere a acestuia sînt obligate, conform legii, să ia propriile măsuri de prevenire și stingere a incendiilor de pădure;

— obligația legală a tuturor cetățenilor de a contribui la stingerea oricărui început de incendii de pădure și anunțarea imediată a organelor silvice, a organelor de pompieri și de poliție.

CONDUCEREA FILIALEI

— 110 —

PROGRAM



MARȚI, 31 martie 1992

10,00 Actualități. • Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30
• TVE Internațional. 12,10 Ora
de muzică. 13,00 Interferențe.
13,30 Muzica pentru părinți.
14,00 Actualități. • Meteo.

14,20 Tradiții. 14,50 Avangardă
premiera TV. 14,55 Preuniversitară.
15,30 Telescoală. 16,00
Muzica pentru toți. 16,30 Con-
viețuiri. 17,00 Actualități. 17,05
Repere transilvane. 17,35 Min-
dre-s horile la noi! 18,00 Sal-
ut, prieteni! 19,00 Studioul e-
conomic. 19,30 Desene anima-
te. „Alice în Țara Minunilor”.
20,00 Actualități. 20,35 Sport.
20,45 Telecinemateca. „Favo-
ritii lunii” (Franța-Italia, 1984).
22,30 Cultura în lume. 23,00
Cronica Parlamentului. • Ac-
tualități. 23,30 Din Filmoteca
TV: Jazzfan. 24,00 Închiderea
programului.

SOCIETATEA COMERCIALĂ
METAL-LEMN S.A. CRAIOVA

Calea București nr. 269, telefon: 43 247,
43 972; telex: 41 260, fax: 44 642, produce
și livrează la prețuri avantajoase

- | | |
|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Mese pliante pentru camping - Mese pliante interioare - Scaune metalice: <ul style="list-style-type: none"> • cu împletitură plastic • cu tapiterie șezut • ergonomice - Mobilă corp: <ul style="list-style-type: none"> • bibliotecă • dormitoare • camere de zi • culere • dulapuri cu două uși • camere pentru tineret • birouri cu unul și două corpuri - Timplărie din aluminiu: <ul style="list-style-type: none"> • panouri despărțitoare • uși • ferestre • rafturi comerciale în combinație cu PFL, PAL, sticlă • chioșcuri diverse dimensiuni - Piese turnate din fontă, | <ul style="list-style-type: none"> aluminiu și bronz • mese • scaune • rame și capace, carosabile și necarosabile • arzătoare gaz diferite dimensiuni • orice piese turnate - Conexii metalice <ul style="list-style-type: none"> • sașuri, rame, capace, manta mașini de spălat • fișete, vestiare • lanțuri - Utilaje pentru fabricile de mobilă și prelucrarea lemnului <ul style="list-style-type: none"> • transportoare • cabine de uscare • cărucioare • tubulatură exhaustare și agregate de filtrare • cabine pulverizare - Prelucrări prin așchiere <ul style="list-style-type: none"> • strungărie ușoară și grea • Mobilier combinat lemn-metal <ul style="list-style-type: none"> • mobilier școlar |
|---|--|

VĂ AȘTEPTĂM!

- 140 -